

ဧလိယ — နံပါတ် လေး

ကျွန်ဘဝ

Jeff Pippenger

2023-10-01

ဧလိယ၏ သက်သေခံခြင်းသည် သုံးနှစ်ခွဲတိုင်အောင် မိမိ၏ နှုတ်ကပတ်တော်မရှိလျှင် မိုးမရွာတော့မည်ဟု သူက ကြေညာသည့်အခါမှ စတင်လေသည်။

ဂိလဒ်ပညာသားတို့အနက် တိရုဘိမိုဩား ဧလိယသည် အာဟပ်မင်းအား မိန့်ဆိုသည်ကား၊
“ငါရပ်တည်၍ အမှဆောင်နေသော ကုသရလေအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤနှစ်များအတွင်း၌ ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းမဟုတ်လျှင်
နှင်းမကျ၊ မိုးလည်းမရွာရ။” ၁ ရာဇဝင် ၁၇:၁။

ထို သုံးနှစ်ခွဲကာလသည် 538 ခုနှစ်မှ 1798 ခုနှစ်အထိရှိ သယာတိရအသင်းတော်၏ သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ 1798 ခုနှစ်တွင် မိုးခေါင်ခြင်းကာလ၏ အဆုံး၌ ဧလိယသည် အာဟပ်ကို ကရမလေတောင်သို့ ခေါ်ဆောင်သည်။ ပဌမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားသည် 1844 ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ 22 ရက်နေ့တွင် ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်ခြင်းအချိန် ရောက်ရှိပြီဟု ကြေညာခဲ့သည်။ ပဌမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားသည် အစုစုရေးလူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ကရမလေတောင်သို့ ခေါ်စုစေမည့် အာဟပ်အား ပေးသော အမိန့်ဖြစ်သည်။

အာဟပ်သည် ဧလိယကို မငြိသောအခါ၊ အာဟပ်က သူ့အား၊ “ကုသရလေကို နှောင့်ယှက်သောသူသည် သင်ဖြစ်သလော” ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုအခါ သူက၊ “ငါသည် ကုသရလေကို မနှောင့်ယှက်ခဲ့။ သို့ရာတွင် သင်နှင့် သင်၏အဘ၏အိမ်တော်ကသာ နှောင့်ယှက်ကကြား။ အကခြင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ ဗာလဘုရားတို့ကို လိုက်နာကပြသကကြောင့်ဖြစ်၏။ ယခုအခါ လူစလေ့တ်၍ ကုသရလေအပေါင်းတို့ကို ကရမလေတောင်ပေါ်သို့ ငါ့ထံ စုဝေးစေကပြော့။ ထိုပင် ယဇေဗလ၏ စားပွဲမှ စားသောက်သော ဗာလဘုရား၏ ပရောဖက်လေးရာငါးဆယ်နှင့် တောအုပ်ဘုရားတို့၏ ပရောဖက်လေးရာကိုလည်း စုဝေးစေကပြော့” ဟု ဖြေဆိုလေ၏။ ထိုကခြင်း အာဟပ်သည် ကုသရလေအမျိုးသားအပေါင်းတို့ထံ လူစလေ့တ်၍ ပရောဖက်တို့ကို ကရမလေတောင်ပေါ်သို့ စုဝေးစေ၏။ ထိုအခါ ဧလိယသည် လူအပေါင်းတို့ထံသို့ ရောက်လာ၍၊ “သင်တို့သည် အယူနှစ်မျိုးအကခြင်း၌ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ယိမ်းယိုင်နေကပြည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်ကို လိုက်ကပြော့။ ဗာလဘုရားဖြစ်လျှင် ထိုဘုရားကို လိုက်ကပြော့” ဟု ဆိုလေ၏။ လူတို့မူကား တစ်ခွန်းတစ်လမျှ မဖြေကပြော့၊ ခမုမရာဇဝင် ၁၈:၁၇-၂၁။

ဧလိယ၏အချိန်၌ ကုသရလေအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ကရမလေတောင်ပေါ်၌ စုဝေးစေခဲ့သကဲ့သို့၊ ထိုအရာသည်လည်း တစ်ဖန် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၂၃ ၌ ဖော်ပြထားသော အသင်းတော်သုံးပါးကို အတူတကွ စုဝေးစေခဲ့သော ဝီလျံ မီလာ၏ သမိုင်းကာလကို ကိုယ်စားပြု၏။ အစပိုင်း၌ ယဇေဗလ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရန် ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် တောကနတာရသို့ ထွက်ပြေးခဲ့သော အသင်းတော်သည်၊ သယာတိရအသင်းတော်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသကဲ့သို့၊ ဝီလျံ မီလာအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုသော ဧလိယ၏ သတင်းစကားနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည့် မျိုးဆက်အဖြစ် တောကနတာရမှ ထွက်ပြေးလာခဲ့သည်။ ထိုနောက် မြေသားတိရစုဆာန်သည် မိမိ၏ ပါးစပ်ကို ဖွင့်၍၊ သူမကို ဆန်ကျင်၍ တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်နှစ်ကပြပိုလွတ်ခံခဲ့ရသော နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၏ ရလေ့မ်းမိုးမှုကို

မျိုးချလိုက်သည်။

မမြကီးသည် ထိုမိန်းမကို ကူညီလေ၏။ မမြကီးသည် မိမိ၏နှုတ်ကို ဖွင့်၍ နဂါးသည် မိမိ၏နှုတ်မှ ပစ်လွှတ်သော ရလွှမ်းမိုးကို မျိုးချလေ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၂:၁၆။

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ “လူမျိုးတစ်မျိုး၏ စကားပြောခြင်း” ဟူသည်မှာ ထိုလူမျိုး၏ ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်များနှင့် တရားစီရင်ရေးအာဏာပိုင်များ၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို ဆိုလိုသည်။ ၁၇၈၉ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဟူသော ဘုရားသခင်ပေးသန့်ရှင်းသော စာတမ်းကို တည်ထောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဥပဒေပေး၏ ဘုရင်များနှင့် ဖောက်ပြန်သွားသော ကက်သလစ်အသင်းတော်နှစ်ဖက်စလုံး၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုမှ ကာကွယ်ပေးနိုင်ရန် လိုအပ်သော အခွင့်အရေးများနှင့် လွတ်လပ်ခွင့်ကို အကာအကွယ်ပေးခဲ့သည်။

“နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ပြောဆိုခြင်းဟူသည် ၎င်း၏ ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်များနှင့် တရားစီရင်ရေး အာဏာပိုင်များ၏ လုပ်ဆောင်မှုဖြစ်သည်။” The Great Controversy, 443.

၁၇၈၉ ခုနှစ်တွင်၊ သမ္မတကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ဆဋ္ဌမနိုင်ငံအဖြစ်သို့ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အခန်းကဏ္ဍ၌ စတင်မည့်အချိန်မတိုင်မီလေးတွင်၊ ၎င်းသည် သိုးသင်္ဃာတို့သို့ ပြောဆိုခဲ့သော်လည်း၊ တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေမူ နဂါးကဲ့သို့ ပြောဆိုလိမ့်မည်။

ထိုနောက် အခြားသော သားရဲတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်သည် မမြကီးထံမှ တက်လာသည်ကို ငါမမြ၏။ ၎င်း၌ သိုးကလေးကဲ့သို့သော ချိန်ချောင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းသည် နဂါးကဲ့သို့ စကားပြော၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃:၁၁။

မမြသားရဲ၏ အစနှင့် အဆုံးကို ၎င်း၏ ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့် အမှတ်အသားပြုထားသည်။ ၁၇၈၈ ခုနှစ်တွင် အာဟပ်သည် ကူသရလေလူအပေါင်းတို့ကို ကရမလေတောင်သို့ ခေါ်စုခဲ့ပြီး ထိုတွင် ဧလိယသည် ကြည့်ရှုနေသောအခါ ဟမေဗြူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသူ သည် စစ်မှန်သော ဘုရားသခင်ဖြစ်သလော၊ သို့မဟုတ် ယဇေဗလေ၏ ဘုရားသည် စစ်မှန်သော ဘုရားသခင်ဖြစ်သလောကို သက်သေပြန် စမ်းသပ်မှုတစ်ရပ်ကို တင်ပြမည်ဖြစ်သည်။ ယဇေဗလေတွင် ဗာလ၏ ပရောဖက်လေးရာငါးဆယ်နှင့် တစ်အုပ်၏ ပရောဖက်လေးရာ ရှိခဲ့သည်။ အတုအယောင်ဘုရား ဗာလသည် အမျိုးသားသဘာဝဆောင်သော နတ်ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်ပြီး အတုအယောင်ဘုရား အာရှုတရုတ်သည် အမျိုးသမီးသဘာဝဆောင်သော နတ်ဘုရားတစ်ပါးဖြစ်သည်။

ထို မိစ္ဆာပရောဖက်အတန်းနှစ်ခုသည် ဘုရားကျောင်းနှင့် နိုင်ငံတော်တို့၏ ပေါင်းစည်းမှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အကခြင်းမူကား၊ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမကို အတူတကွ ဖော်ပြထားသောအခါ၊ မိန်းမသည် ဘုရားကျောင်းကို ကိုယ်စားပြုပြီးယောက်ျားသည် နိုင်ငံတော်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဧလိယသည် မသန့်ရှင်းသော ဘုရားကျောင်းနှင့် နိုင်ငံတော်၏ ပေါင်းစည်းမှုကို ရင်ဆိုင်သောအခါ၊ တစ်ဦးတည်းဖြင့် ရှစ်ရာငါးဆယ်ဦးကို ဆန့်ကျင်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ထိုပေါင်းစည်းမှုကို မိန်းမနှင့် ယောက်ျား မိစ္ဆာဘုရားများအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဟပ်နှင့် ယဇေဗလေတို့၏ အိမ်ထောင်ပြုမှုအားဖြင့်လည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုထားသည်။ အာဟပ်နှင့် ယဇေဗလေတို့က ဖော်ပြသော ဘုရားကျောင်းနှင့် နိုင်ငံတော်၏ ပုံရိပ်သည် Republicanism ၏ ဦးချိ၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်စားပြု၍၊ ဗာလနှင့် အာရှုတရုတ်တို့သည် Protestant ဦးချိ၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ပြဿနာသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၂ တွင် သူရာတိရမုဒ်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ဖောက်ပြန်သွားသည့် ဘာသာရေးစနစ်ကို ဧလိယက ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဧလိယသည် ပရိုတက်စတင့်တစ်ဦးကို ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။ အကခြင်းမှာ “ပရိုတက်စတင့်” ဟူသော အဓိပ္ပာယ်၏

တစ်ခုတည်းသော သတ်မှတ်ချက်မှာ ရတနာကို ဆန်ကျင်ကန်ကွက်သူဖြစ်ခြင်းသာ ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဧလိယ၏ ကန်ကွက်မှုသည် ဖောက်ပြန်သွားသည့် နိုင်ငံရေးအာဏာနှင့် ဖောက်ပြန်သွားသည့် အသင်းတော်တို့အကြား မသန်ရှင်းသော မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုအားဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်ထားသော အသင်းတော်နှင့် အစိုးရ၏ ပေါင်းစည်းမှုကို ဆန်ကျင်ကန်ကွက်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

သို့ရာတွင် သင့်အပေါ် ငါ၌ အပူပူတင်စရာ အနည်းငယ်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကို ပရောဖက်မဟာမိန်းမဟု ခေါ်ဆိုသော ယဇေဗလေမိန်းမကို သင်သည် ခွင့်ပြု၍ ငါ၏အစခေတ်အား သွန်သင်စကော မတရားသော မထေန်ပုခြင်းကို ကျူးလွန်စေရန်နှင့် ရုပ်တုတို့အား ပူဇော်ထားသော အရာများကို စားစေရန် လှည့်ဖြားစေ၏။ ထို့ပြင် သူမ၏ မတရားသော မထေန်ပုခြင်းမှ နောင်တရရန် ငါသည် သူမအား အချိန်ပေးခဲ့သော်လည်း၊ သူမသည် နောင်တမရ။ ကညွှန်ရလော့၊ ငါသည် သူမကို အိပ်ရာပေါ်သို့ ပစ်ချမည်။ ထိုအတူ သူမနှင့်အတူ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ခြင်း ပြုသောသူတို့ကိုလည်း မိမိတို့၏ လုပ်ရပ်များမှ နောင်တမရလျှင် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခခံထံသို့ ပစ်ချမည်။ ဗျာဒိတ် ၂:၂၀-၂၂။

စားသောက်ခြင်းသည် သင်လက်ခံယူသော သတင်းစကားကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ရုပ်တုများအား ပူဇော်အပ်သောအရာသည် ကက်သလစ်ဝါဒ၏ အယူဝါဒများကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအရာသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ရုပ်တုကိုးကွယ်မှု၏ သင့်ကတေပင် ဖြစ်သည်။ မှောင်မိုက်ခေတ်ကာလတွင် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်သည် ကက်သလစ်ဝါဒ၏ ပဂဏ်းအယူဝါဒများစွာကို လက်ခံလာခဲ့ကပြီ။ အထူးသဖြင့် နကိုးကွယ်မှုကို လက်ခံလာခဲ့ကပြန်သည်။

မတရားမထေန်သည် ဥပဒေနှင့်မညီသော ဆက်ဆံရေးဖြစ်ပြီး၊ ပရောဖက်ပြုသောသဘာဝအရ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေက တားမြစ်ထားသော အရာ၏ အနှစ်သာရတရားကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအရာမှာ ဘုရားကျောင်းနှင့် အစိုးရ၏ ပေါင်းစည်းမှုဖြစ်သည်။ အာဟပ်သည် ယဇေဗလေနှင့် ဥပဒေနှင့်မညီသော ဆက်ဆံရေး၌ ရှိခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် ကူသရလေ၏ ဘုရင်ဖြစ်သဖြင့် သာသနာကို မင်းသမီးတစ်ဦးကို လက်ထပ်ရမည်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယရှေသည် ယောဟန်ဗတုတီဇေရာကို ဧလိယဟု သတ်မှတ်တော်မူခဲ့ပြီး ယောဟန်လည်း မသန်ရှင်းသော ထိုအတူ ဆက်ဆံရေးကို ရင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ဟရေဇဒ်က မိမိညီ၏မယား ဟရေဇဒ်ကို လက်ထပ်ခဲ့ခြင်းအတွက် သူ့ကို ပစ်တင်ဆုံးမခဲ့သည်။

အကြောင်းမူကား၊ ဟရေဇဒ်သည် သူ၏ညီ ဖိလိပု၏မယား ဟရေဇဒ်အာကဖြင့် ယောဟန်ကို ဖမ်းဆီး၍ ချည်နှောင်ကာ အကျဉ်းထောင်၌ ထောင်ချထားခဲ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က သူ့အား၊ “သင်သည် ထိုမိန်းမကို ယူထားခြင်းသည် တရားမဝင်” ဟု ဆိုခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်၏။ မသဲ 14:3, 4။

အလိယ၏ အာဟပ်နှင့် ယဇေဗလေကို ရင်ဆိုင်တော်မူခြင်းသည်၊ ယောဟန်၏ ဟရေဇဒ်နှင့် ဟရေဇဒ်၏ကို ရင်ဆိုင်ခြင်း၏ ကြိုငြာအရိပ်အယောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ ထိုနှစ်မျိုးသော ဆက်ဆံရေးစနစ်တို့သည် အသင်းတော်နှင့် အစိုးရအာဏာတို့၏ ဥပဒေမဲ့ပေါင်းစည်းမှုကို ကိုယ်စားပြုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုအရာတို့အားလုံးပေါင်း၍ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ (ယဇေဗလေနှင့် ဟရေဇဒ်၊ ၂၂)၊ ကုလသမဂ္ဂကို ကိုယ်စားပြုသော ဘုရင်ဆယ်ပါး (အာဟပ်နှင့် ဟရေဇဒ်) နှင့် မှားယွင်းသောပရောဖက်ကို ကိုယ်စားပြုသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု (ကရမလေတောင်ပေါ်မှ မိစ္ဆာပရောဖက်များနှင့် ဟရေဇဒ်၊ ၂၂)၊ သမီး ဆာလောမေ) ကို ရင်ဆိုင်သော တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ အလိယသတင်းစကားကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ကာမလေ၌ ဖြစ်ပေါ်သော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ အခြေအနေတွင်၊ အသင်းတော်နှင့် အစိုးရအာဏာကို ခွဲထားခြင်းဟူသော မူဝါဒကို အခြေခံပုဒ်၌ ခိုင်မာစွာ ထည့်သွင်းထားသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ အခြေခံပုဒ်ကို လေ့လာကာ ကာကွယ်ထောက်ခံခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။

အာဟပ်သည် လေ့လာမှုကို တွေ့မြင်သောအခါ၊ အာဟပ်က သူ့အား၊ “ဣသရလေကို ဒုက္ခပေးသောသူသည် သင်ပေးလေ” ဟုဆို၏။ ထိုအခါ သူက၊ “ငါသည် ဣသရလေကို ဒုက္ခပေးမပေးခဲ့။ သို့ရာတွင် သင်နှင့် သင့်အဘ၏ အိမ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်များကို စွန့်ပစ်၍ ဗာလဘုရားများကို လိုက်လျှောက်သောကြောင့် ဣသရလေကို ဒုက္ခပေးကပြီ” ဟုဖြေဆို၏။ ၁ ဓမ္မရာဇဝင် ၁၈:၁၇၊ ၁၈။

ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံပုဒ်ကေ ရီပတ်ဘလစ်ကန်ဝါဒနှင့် ပရိုတက်စတင့်ဝါဒ ဟူသော ချိနှစ်ချာခြင်းသည် အပြန်အလှန် အစဉ်အမဲခြံထားရမည်ဟု သတ်မှတ်ထားခဲ့သည်။ သို့သော် ဗျာဒိတ်ကျမ်းက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် နောက်ဆုံးတွင် နဂါးကဲ့သို့ ပြောဆိုလာသည့်အခါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ ဖောက်ပြန်သွားသော အသင်းတော်များက အာဏာကို လက်ဝယ်ရယူ၍ ဖောက်ပြန်သွားသော အစိုးရနှင့် ပေါင်းစည်းကပြောအခါ ဖြစ်မည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

“သို့ရာတွင် ‘သားရဲ၏ ရုပ်တု’ သည် အဘယ်နည်း။ ၎င်းကို အဘယ်သို့ ဖွဲ့စည်းရမည်နည်း။ ရုပ်တုကို ချိနှစ်ချာခြင်းရှိသော သားရဲက ပြုလုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ၎င်းသည် သားရဲအတွက် ရုပ်တုတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို သားရဲ၏ ရုပ်တုဟုလည်း ခေါ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရုပ်တုသည် မည်သို့သောသဘောရှိကြောင်းနှင့် ၎င်းကို အဘယ်သို့ ဖွဲ့စည်းရမည်ကို သိရှိလိုလျှင်၊ သားရဲကိုယ်တိုင်၏ လက္ခဏာရပ်များ—ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်—ကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာရမည်။”

“အစောပိုင်းအသင်းတော်သည် ဧဝံဂေလိတရား၏ ရိုးရှင်းသန်ရှင်းမှုမှ လွဲချော်၍ သာသနာပအခမ်းအနားများနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများကို လက်ခံယူသောကြောင့် ပျက်စီးယိုယွင်းလာသောအခါ၊ ထိုအသင်းတော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် တန်ခိုးတော်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် လူတို့၏ သဘာဝတရားအသိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ရန်အလို့ငှာ လောကီအာဏာ၏ အထောက်အပံ့ကို ရှာဖွေတောင်းခံခဲ့သည်။ ထိုအကျိုးဆက်အနေဖြင့် ပါပစ်ပေါပေါက်လာခဲ့သည်။ ယင်းမှာ နိုင်ငံတော်၏ အာဏာကို ထိန်းချုပ်ကာ မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက်များကို တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ရန် ထိုအာဏာကို အသုံးပြုသော အသင်းတော်တစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး အထူးသဖြင့် ‘မှားယွင်းယုံကြည်ခြင်း’ ကို အပြစ်ပေးရန်အတွက် ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် သားရဲ၏ ပုံရိပ်ကို ဖွဲ့စည်းမည်ဆိုလျှင်၊ ဘာသာရေးအာဏာသည် အရပ်ဘက်အစိုးရကို ထိုသို့ ထိန်းချုပ်ရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ဖြစ်လျှင် နိုင်ငံတော်၏ အာဏာကိုလည်း အသင်းတော်က မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက်များ ပြည့်မီစေရန် အသုံးပြုမည်ဖြစ်သည်။” The Great Controversy, 443.

ကာမလေတော်ပေါ်၌ လေ့လာသည် မီလာရိုက်တို့၏ အမှတ်တော်ကို ကိုယ်စားပြုသကဲ့သို့၊ မီလာရိုက်တို့သည်လည်း ကက်သလစ်ဘာသာ၏ ဩဇာသက်ရောက်မှုအောက်မှ မကပြသေးမီကပင် ထွက်လာခဲ့ကြပြန်လည်း၊ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ အလင်းကို ငြင်းပယ်ခြင်းအားဖြင့် ရုဇာမမျိုးပြု ပြန်လည်သွားရန် ရွေးချယ်ခဲ့သောသူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ စစ်မှန်သော ပရောဖက်အဖြစ် တည်ထောင်ခံခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၈၄၄ ခုနှစ် နွေဦးကာလ၌ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားသည် ပရိုတက်စတင့် အသင်းတော်များကို ဗာဗုလုန်၏ သမီးများအဖြစ် သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ခြင်းနှင့်၊ မီလာရိုက်တို့ကို စစ်မှန်သော ပရိုတက်စတင့် ချီအဖြစ် ဖော်ပြထုတ်မှတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားလေ၏။

ဘုရားသခင်သည် ရှေးကုသရလေလူမျိုးကို အီဂျစ်၏ ကျွန်ဘဝမှ ထုတ်ဆောင်၍ ပင်လယ်နီ၏ ရေများကို ဖြတ်သန်းစတေးမူသောအခါ၊ ကောင်းကင်မှ မနုန်းမုန်း၏ စမ်းသပ်ခြင်းဖြင့် အစပျဉ်းတဖန် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီး နောက်လက်တိုးတက်သည့် စမ်းသပ်မှုလုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုကို စတင်တော်မူခဲ့သည်။

“ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ အတိတ်ခေတ်များ၏ စုဝေးတောက်ပနေသော အလင်းသည် ထွန်းလင်းနေ၏။ ကုသရလေအမျိုး၏ မေ့လျော့ခြင်းဆိုင်ရာ မှတ်တမ်းကို ကျွန်ုပ်တို့အား ဉာဏ်အလင်းပေးရန်အတွက် ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည်။ ဤခေတ်ကာလ၌ ဘုရားသခင်သည် လူမျိုးအသီးသီး၊ မျိုးနွယ်အသီးသီး၊ ဘာသာစကားအသီးသီးမှ လူတစ်စုကို မိမိထံသို့ စုဆောင်းယူရန် မိမိ၏လက်တော်ကို ချထားတော်မူပါ။ အဖန်တီးမှုကို ကိုယ်တော်တော် မိမိ၏ အမှုအရာတော်အတွက် အမှုဆောင်တော်မူခဲ့ပြီး၊ အဲဂုတ္တုတုပြည်မှ ကုသရလေအမျိုးသားတို့ကို ဦးဆောင်ထုတ်ဆောင်တော်မူစဉ် ပြုပြင်မှုခံခဲ့ရသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်၏။ 1844 ခုနှစ်၏ ကြီးမားသော စိတ်ပျက်ဖွယ်ဖြစ်ရပ်၌ ကိုယ်တော်၏ လူမျိုး၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် ပင်လယ်နီ၌ ဟေဗြဲယားမျိုးတို့၏ ယုံကြည်ခြင်း စမ်းသပ်ခံရသကဲ့သို့ စမ်းသပ်ခံရလေသည်။” Testimonies, volume 8, 115, 116.

၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့၏ စိတ်ပျက်ဖွယ်ဖြစ်ရပ်သည် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်အကခြင်းကို နားလည်သဘောပေါက်စေခဲ့ပြီး၊ ထိုနောက် ရှေးအစစရင်းအမျိုးအနွယ်အတွက် မနုန်းနှင့်ဆိုင်သော စမ်းသပ်မှုသည် ဆယ်ကျဲသော စမ်းသပ်မှုများ၏ ပထမဆုံးစမ်းသပ်မှု ဖြစ်လာခဲ့သကဲ့သို့၊ ဥပုသ်နေ့နှင့်ဆိုင်သော စမ်းသပ်မှုကိုလည်း တင်ပို့ခဲ့သည်။

“၁၈၄၇ ခုနှစ်တွင် မိန်းမပြည်နယ်၊ တော့ပရမ်မြို့၌ ညီအစ်ကိုတို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ စုဝေးနေကေပြန်၊ ထာဝရဘုရားသည် အောက်ပါအမည်ကို ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူခဲ့သည်။”

“ကျွန်ုပ်တို့သည် ထူးခြားသော ဆုတောင်းခြင်း၏ဝိညာဉ်တော်ကို ခံစားရကပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆုတောင်းနေစဉ် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်ဝမ်းမမြောက်ကခြား။ မကပြီမီ ကျွန်ုပ်သည် လောကီဆိုင်ရာအရာများကို မေ့လျော့သကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်းဆိုင်ရာ ရူပါရုံတစ်ခုအတွင်း၌ ဖုံးလွှမ်းခံရလေ၏။ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ အလွန်လျင်မြန်စွာ ပျံသန်းလာသည်ကို ကျွန်ုပ်မမြင်ရ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် ကျွန်ုပ်ကို မကြေးမုံ သန့်ရှင်းသောမျက်စိဖြင့် လျင်မြန်စွာ သယ်ဆောင်သွား၏။ မျက်စိအတွင်း၌ ကျွန်ုပ်သည် ဗိမာန်တော်တစ်ဆောင်ကို မမြင်ရ၍ ၎င်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ပထမကုလားကာသို့ မရောက်မီ တံခါးတစ်ပေါက်ကို ကျွန်ုပ် ဖြတ်သန်းခဲ့၏။ ထိုကုလားကာကို မျက်စိတင်ထားသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ဝင်သွားခဲ့၏။ ထိုနောက်၌ နံသာပေါင်းပလုလင်၊ မီးခွက်ခနစ်ခွက်ပါသော မီးတိုင်နှင့် မှန်တင်ထားသော စားပွဲကို ကျွန်ုပ်မမြင်ရ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာန၏ ဘုန်းအသရေကို မမြင်တူပေါ့နုဇာန်၊ ယရှေ့သည် ဒုတိယကုလားကာကို မျက်စိတင်ထားမူ၍ ကျွန်ုပ်သည် အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ဝင်သွားခဲ့၏။”

“အလွန်သန့်ရှင်းရာအရပ်၌ ငါသည် ပဋိညာဉ်သတေတာတစ်လုံးကို မမြင်ရ၏။ ထိုသတေတာ၏ အပေါ်ဘက်နှင့် ဘေးနှစ်ဖက်တို့သည် အလွန်သန့်စင်သော ရွှေဖြူ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ သတေတာ၏ အဆုံးတစ်ဖက်စီ၌ လှပသော ခရေဗိမာန်တစ်ပါးစီ ရပ်နေပေပြီ၊ ၎င်းတို့၏ တောင်ပံများကို သတေတာအပေါ်၌ ဖြန့်ကျက်ထားကခြား။ ၎င်းတို့၏ မျက်နှာများသည် အချင်းချင်းမျက်နှာချင်းဆိုင်လှည့်ထားပေပြီ၊ အောက်ဘက်သို့ ကြည့်လျက်ရှိကခြား။ ကောင်းကင်တမန်တို့၏ အကခြင်း၌ ရွှေလှေပသော နံသာပေါင်းခံအိုးတစ်လုံး ရှိ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့ ရပ်နေသော နေရာအထက်၊ သတေတာအပေါ်၌ အလွန်တောက်ပလင်းလက်သော ဘုန်းတော်တစ်ရပ် ရှိပေပြီ၊ ထိုဘုန်းတော်သည် ဘုရားသခင် နတေတ်မူရာ ရာဇပလုလင်ကဲ့သို့ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ယရှေ့သည် သတေတာဘေး၌ ရပ်တော်မူပေပြီ။”

သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆုတောင်းချက်များသည် ကိုယ်တော်ထံသို့ တက်လာသောအခါ၊ နံ့သာပေါင်းခံအိုးထဲရှိ နံ့သာသည် မီးခိုးထွက်လျက်ရှိကာ၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုဆုတောင်းချက်များကို နံ့သာမီးခိုးနှင့်အတူ ခမည်းတော်ထံသို့ ပူဇော်တော်မူ၏။ သတေတာအတွင်း၌ မနုနာပါသော ရွှေအိုး၊ အဖူးပေါက်ခဲသော အာရုံ၏ တောင်ဝှေး၊ ထိုပင်္ဂါ စာအုပ်ကဲ့သို့ ပိတ်ဖွင့်နိုင်သော ကျောက်ပန်းနှစ်ပန်းတို့ ရှိက၏။ ယရှေ့သည် ထိုကျောက်ပန်းတို့ကို ဖွင့်တော်မူရာ၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ညှိုးတစ်ဖွဲ့ ရှေးထားသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို ငါမမြင်ရ၏။ ကျောက်ပန်းတစ်ပန်းပေါ်၌ လေးပါး၊ အခွေးတစ်ပန်းပေါ်၌ ခြောက်ပါး ရှိက၏။ ပထမကျောက်ပန်းပေါ်ရှိ လေးပါးသည် အခွေးခြောက်ပါးထက် ပို၍ တောက်ပနေက၏။ သို့သော် စတုတုထပညတ်တော်ဖွဲ့သော ဥပုသ်နေ့ပညတ်တော်သည် ၎င်းတို့အားလုံးထက် ပို၍ ထွန်းလင်းတောက်ပနေ၏။ အကခြင်းမူကား ဥပုသ်နေ့သည် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော နာမတော်ကို ဂုဏ်ပြုလျက် စောင့်ထိန်းရန် သီးသန့်ခွဲထားခြင်းခံရသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသော ဥပုသ်နေ့သည် ဘုန်းအသရေပညွှန်စုံလျက် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏—ဘုန်းတော်၏ အလင်းဝိုင်းတစ်ရပ်သည် ၎င်း၏ ပတ်လည်အနံ့ကို ဝန်းရံလျက်ရှိ၏။ ဥပုသ်နေ့ပညတ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်သွင်းထားခြင်းခံရကခြင်းကို ငါမမြင်ရ၏။ အကယ်၍ ထိုသို့ ရိုက်သွင်းထားခံရလျှင်၊ အခွေးသော ပညတ်တော်ကိုးပါးလည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ရမည်ဖြစ်ပါပြီ။ စတုတုထပညတ်တော်ကို ချီးဖောက်သကဲ့သို့ ၎င်းတို့အားလုံးကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်စွာ ချီးဖောက်နိုင်ကပြန် ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ဥပုသ်နေ့ကို မပြောင်းလဲတော်မူကခြင်းကို ငါမမြင်ရ၏။ အကခြင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် မည်သည့်အခါမျှ မပြောင်းလဲတော်မူသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့သော် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် ၎င်းကို ခုနစ်ရက်မပြန်နေမှ ရက်သတုတပတ်၏ ပထမနေ့သို့ ပြောင်းလဲခဲ့၏။ အကခြင်းမူကား သူသည် အချိန်ကာလများနှင့် ပညတ်များကို ပြောင်းလဲမည့်သူ ဖြစ်ရ၏။” Early Writings, 32.

၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ ပရိုတက်စတင့်များသည် အမှောင်ခေတ်မှ ထွက်လာကပြီ၊ ဒန်နီယလေကျမ်းသည် တံဆိပ်ဖွင့်ခံရသောအခါ၊ သမ္မာကျမ်းပရောဖက်ပျောက်၌ ဆဋ္ဌမနိုင်ငံတော်ဖြစ်သည့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၁၃ မှ ချိန်စံချောင်းရှိသော မြေတီရေစာနံ့သည် ပရောဖက်ပျောက်ခြင်းတစ်လျှောက်၌ မိမိ၏ချိုတက်ခရီးကို စတင်လေသည်။ ပရိုတက်စတင့်ဝါဒသည် သန့်ရှင်းသော သမ္မာကျမ်းဟု ခေါ်သော မြေမြေပြင်သည် စာတမ်းအပေါ်တွင် တည်ထောင်ထားပါပြီ၊ ရီပတ်ဘလိကန်ဝါဒသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဟု ခေါ်သော မြေမြေပြင်သည် စာတမ်းအပေါ်တွင် တည်ထောင်ထားသည်။ ဘုရားသခင်သည် တာကောနုတာရအတွင်းရှိ တော်၏အသင်းတော်ကို အမှောင်ခေတ်မှ ထုတ်ဆောင်တော်မူခဲ့သော်လည်း၊ အီဂျစ်ကျွန်းဘဝကာလအတွင်း ရှေးဣသရေလနှင့် ဖြစ်ခဲ့သကဲ့သို့ပင် ဥပုသ်နေ့ ပညတ်တော်ကို မလျော့ချခဲ့ကပြန်။ ဣသရေလသည် စီနာယ၌ ပညတ်တရားပေးအပ်ခြင်းသို့ သွားရာလမ်းတွင် ပင်လယ်နီကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သကဲ့သို့၊ ခေတ်သစ်ဣသရေလသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်သို့ သွားရာလမ်းတွင် အတုတလနုတိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ၊ ထိုနရော၌ ပညတ်တရားသည် တစ်ဖန် ပြန်လည် ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏ပညတ်တရားကို ထိန်းသိမ်းအပ်နှံခံရသူများ၊ မိမိ၏ပရောဖက်ပျောက်ပျက်မှုများကို ထိန်းသိမ်းအပ်နှံခံရသူများ ဖြစ်မည့် လူမျိုးတစ်မျိုးကို တစ်ဖန် ထူထောင်တော်မူနေခဲ့ပါပြီ၊ ပရိုတက်စတင့်ဝါဒ၏ အမွေဆောင်အဝတ်ကို ဆက်လက်သယ်ဆောင်မည့်သူများလည်း ဖြစ်စေတော်မူခဲ့သည်။ ရှေးဣသရေလအား မိမိ၏ပညတ်တရားကို ထိန်းသိမ်းအပ်နှံခံရသူများအဖြစ် သူတို့၏လုပ်ငန်းကို သင့်ကတေပျာဏ ပညတ်တော်ဆယ်ပါး ကျောက်ပန်းနှစ်ပန်းကို ပေးအပ်တော်မူခဲ့ပါပြီ၊ ခေတ်သစ်ဣသရေလအား မိမိ၏ပရောဖက်ပျောက်ပျက်မှုတော်ကို ထိန်းသိမ်းအပ်နှံခံရသူများအဖြစ် သူတို့၏လုပ်ငန်းကို သင့်ကတေပျာဏ ဟဗကုကုတ်၏ ကျောက်ပန်းနှစ်ပန်းကို ပေးအပ်တော်မူခဲ့သည်။

ခေတ်သစ်ကုသရလေသည် ကမ္ဘာသို့ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ကြေညာတင်ပို့ခြင်းတွင် ကျောက်ပဲခူးနှင့်ပဲခူးခရိုင် နှစ်စုံလုံးကို ဆောင်ယူရမည်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤသတင်းစကားမှာ ပရိုတက်စတန်တရား၏ အမွေခံဝတ်ရုံကို ဆောင်ထားသူတို့က ကြေညာသော သတင်းစကားဖြစ်သည်။ အမှောင်ခေတ်များမှ ထွက်ပေါ်လာသော ပရိုတက်စတန်တရားသည် ပင်လယ်နီကို ဖြတ်ကျော်သည့်အချိန်က ရှေးကုသရလေ မပည့်စုံသကဲ့သို့၊ ထိုအခါတွင်ပင် မပည့်စုံသေးခဲ့သည်။ ပရိုတက်စတန်တရားသည် “သမ္မာကျမ်းစာသာလျှင်၊ သမ္မာကျမ်းစာတစ်ပါးတည်းသာလျှင်” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို ဝန်ခံခဲ့သော်လည်း၊ ရောမကက်သလစ်တရား၏ အယူမှားပင်သင်ခန်းစာများကို ရာစုနှစ်များစွာ စားသုံးလာခြင်းကြောင့် (ရုပ်တုများအား ပူဇော်လှူဒါနအရာများ) ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားလည်ရာ၌ မပည့်စုံသော နားလည်မှုသာ ရှိခဲ့သည်။ “ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖက်များ” ဟူသော သင်ကတေဖွဲ့ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏ လူမျိုး၏ အမှတ်တော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ အကျင့်စရိုက်တော် နှစ်မျိုးလုံးကို ကိုယ်စားပြုသော ကျောက်ပဲခူးနှင့်ပဲခူးခရိုင် နှစ်စုံလုံးအားဖြင့်၊ စစ်မှန်သော ပရိုတက်စတန်တစ်ဦးသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တစ်ရပ်လုံးကို ကိုယ်စားပြုရန် ဘုရားသခင်က စီမံထားတော်မူသည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ အမှတ်တော်သည် စစ်မှန်သော ပရိုတက်စတန် လူမျိုးတစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ ပညတ်တရားနှင့် ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်ပြုသော နှုတ်ကပတ်တော်တို့ကို အပ်နှံခံထိန်းသိမ်းသူများ ဖြစ်ရမည်။

“ဘုရားသခင်သည် ရှေးအစုစုရေးကို ခေါ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ယနေ့ကာလ၌လည်း မိမိ၏အသင်းတော်ကို လောက၌ အလင်းအဖြစ် ရပ်တည်စေရန် ခေါ်တော်မူခဲ့သည်။ ပထမ၊ ဒုတိယနှင့် တတိယ ကောင်းကင်တမန်တို့၏ သတင်းစကားများဖြစ်သော သမ္မာတရား၏ အားကျိုးသော ဖြတ်တောက်ကိရိယာအားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို အသင်းတော်များထံမှလည်းကောင်း၊ လောကထံမှလည်းကောင်း ခွဲထုတ်၍ မိမိနှင့် သန့်ရှင်းမပြုနိုင်သော နီးကပ်မှုအတွင်းသို့ ဆောင်ယူတော်မူခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို မိမိ၏ ပညတ်တရား၏ အပ်နှံခံထိန်းသိမ်းသူများအဖြစ် ခန့်ထားတော်မူပြီး ဤအချိန်ကာလအတွက် ပရောဖက်ပြုချက်ဆိုင်ရာ ကြီးမြတ်သော သမ္မာတရားများကို သူတို့ထံ အပ်နှံတော်မူခဲ့သည်။ ရှေးအစုစုရေးထံ အပ်နှံထားသော သန့်ရှင်းသော ဗျာဒိတ်တော်များကဲ့သို့ပင်၊ ဤအရာများသည် လောကသို့ ဆက်သွယ်ကြညွှာရမည့် သန့်ရှင်းသော အပ်နှံမှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ ၏ ကောင်းကင်တမန် သုံးပါးသည် ဘုရားသခင်၏ သတင်းစကားများ၏ အလင်းကို လက်ခံ၍ မကြီးပြစ်ပင်လျှင် အလျားအနှံ့တစ်လျှောက် သတိပေးသံကို ကြေညာရန် ကိုယ်တော်၏ ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် ထွက်သွားသော လူမျိုးကို ကိုယ်စားပြုသည်။” Testimonies, volume 5, 455.

ကျောက်ပဲခူးနှင့်ပဲခူးခရိုင် နှစ်စုံကို ထိန်းသိမ်းအပ်နှံခံရသူများအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရသောသူတို့က ကြေညာရမည့် သတိပေးချက်မှာ ကက်သလစ်ဝါဒ၏ အမှတ်တံဆိပ်ကို လက်ခံခြင်းကို ဆန့်ကျင်သော သတိပေးချက်ဖြစ်သည်။ ထိုကန့်ကွက်သက်သေပြခြင်းသည် အာဟပ်နှင့် ယဇေဗလေတို့၏ တရားမဝင်သော ဆက်ဆံရေးကို ဆန့်ကျင်သောအရာဖြစ်ပြီး ကာမလေတောင်ပေါ်၌ ဧလိယအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ စိန့်တောင်ပေါ်၌ ကျောက်ပဲခူးနှင့်ပဲခူးကို ပေးအပ်ခြင်းသည် ၁၈၄၂ ခုနှစ်မှ ၁၈၄၉ ခုနှစ်အတွင်း သမိုင်း၌ ဟဗကူကုတ်၏ အဝတ်ပန်းစုံနှင့်ပဲခူးကို ပေးအပ်ခြင်းကို ပုံဆောင်ညွှန်ပြခဲ့သည်။ ဟဗကူကုတ်၏ အဝတ်ပန်းစုံနှင့်ပဲခူးသည် ဘုရားသခင်နှင့် ကိုယ်တော်၏ ပရိုတက်စတန်လူမျိုးတို့အကြား ပဋိညာဉ်ဆက်ဆံရေး၏ သင့်ကတေဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ထိုပဲခူးများကို ပယ်ချခြင်းသည် ရှေးကုသရလေလူမျိုးက ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တော်ကို ပယ်ချခံခြင်းနှင့် တူညီပလေ့မရှိပါ။

မိလာအိုက်များသည် အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ကာ ဥပုသ်နေ့၏ အလင်းကို လက်ခံရရှိခဲ့ကြသည်။ စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်း၏ လုပ်ငန်းစဉ်မှာ မပြီးဆုံးသေးပေ။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရီပတ်ဘလီကန်ဝါဒ၏ ချိသည်လည်း ထိုတူညီသော သမိုင်းလမ်းကကြောင်းအတိုင်း ဆက်လက် ရှေ့တိုးနေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ချိနှစ်ချိလုံးသည် ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် မိမိတို့၏ အတူတကွ ချီတက်လျှောက်လှမ်းမှု၌ အမှတ်အသားဖွဲ့သော အဆင့်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိမည်ဖြစ်သည်။

မိလာ၏ ဇလိယသတင်းစကားသည် ပရိုတက်စတင့်ချို့ကို တည်ထောင်ရန် ရည်ရွယ်ထားသော တဖည်းဖည်းချင်း သန့်စင်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပြီး၊ တူညီသော သမိုင်းကာလအတွင်းတွင်ပင် ရီပတ်ဘလီကန်ချိသည်လည်း နိုင်ငံရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၏ တဖည်းဖည်းချင်း လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်နှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိခဲ့သည်။ ခုနှစ်ချောင်းလုံးသည် တစ်ခုတည်းသော မကြေးသားရဲပေါ်တွင် ရှိကြသဖြင့်၊ ၎င်းတို့သည် မကြေးသားရဲ၏ သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးကို ညီညွတ်စွာ အတူတကွ ဖြတ်သန်းရမည်ဖြစ်သည်။

မကြေးသားရဲ၏ ရီပတ်ဘလီကန်ချိ၏ ပထမဆုံးသော ပရောဖက်ပျံ့သောလက်ကားမှာ ၁၇၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အာဏာသက်ဝင်စေသည့် “စကားပြောခြင်း” ၏ အမှုဖြစ်သည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် (ဒံယလေကျမ်းကို မဖွင့်မလှစ်ထားရာမှ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော အဆုံးကာလ၌) မကြေးသားရဲသည် သမ္မတကျမ်းစာပရောဖက်ပျံ့ချက်၌ ဆဋ္ဌမနိုင်ငံအဖွဲ့ ပထမဆုံးအင်္ဂါမြို့ စကားပြောလိမ့်မည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် သမ္မတကျမ်းစာပရောဖက်ပျံ့ချက်၌ ဆဋ္ဌမနိုင်ငံအဖွဲ့ စတင်ခဲ့သော အစဖြစ်ပြီး၊ ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ မကြေးသားရဲ၏ သမိုင်းအစတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ထိုစကားပြောခြင်းသည် ဆဋ္ဌမနိုင်ငံက နောက်ဆုံးအင်္ဂါမြို့ စကားပြောမည်အချိန်ကို ပုံဆောင်ဖော်ပြမှုဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအချိန်ကို နဂါး၏ အသံအဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွင်း ရီပတ်ဘလီကန်ချိက ပဋိညာဉ်ခံသော ဥပဒေများကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားသုံးသပ်ရာတွင်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် နဂါးကိုသို့ စကားပြောသောအခါ တနှင့်ဂန္ထနေဥပဒေနှင့် ဆက်စပ်၍ ပဋိညာဉ်ခံမည့် ဥပဒေများ၏ ပုံစံအရိပ်အမြောက်ကို မငြိမ်မသွယ် ဟု ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်သင့်သည်။ အောက်တွင် ဖော်ပြမည့် ဥပဒေ လေးရပ်ကို သုံးသပ်ကြည့်စဉ်၊ ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ပဋိညာဉ်ခံသော ဥပဒေ လေးရပ်တွင် အယ်လီဖန်နှင့် အိုမီဂါ၏ ပရောဖက်ပျံ့အမှတ်အသား ပါဝင်သလောဟု ကိုယ်တိုင် မေးမိကြောင်း ဖြစ်ပါ။

၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် “Alien and Sedition Acts” ဟု လူသိများသော အရေးကြီးသည့် ဥပဒေများအချို့ကို ပဋိညာဉ်ခံခဲ့သည်။ ဤဥပဒေများသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ဒုတိယမကြောက် သမ္မတဖြစ်သူနှင့် ဂျော့ရှ် ဝါရှင်တန်၏ ယခင် ဒုတိယသမ္မတဖြစ်သူ John Adams က လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ဥပဒေအဖြစ် အတည်ပြုခဲ့သည်။ Federalist များ ထိန်းချုပ်သော ကွန်ဂရက်က ပဋိညာဉ်ခံသော ဥပဒေလေးခု၏ အစုအဝေးတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့် ဥပဒေ (The Naturalization Act) — ဤဥပဒေသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ နိုင်ငံသားဖြစ်ရန် ရှေ့ပြောင်းဝင်ရောက်လာသူများအတွက် လိုအပ်သော နှစ်ထိုင်ကာလကို ၅ နှစ်မှ ၁၄ နှစ်အထိ တိုးမြှင့်သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ဤဥပဒေသည် အဓိကအားဖြင့် မကပြသေးမီက ဝင်ရောက်လာသော ရှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူများ၏ သင်္ကြာလွှမ်းမိုးမှုကို ကန့်သတ်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ပြီး၊ ထိုသူများသည် မကပြသောဆီသကဲ့သို့ ဆန်ကျင်ဘက်နိုင်ငံရေးပါတီဖြစ်သော ဒီမိုကရက်တစ်-ရီပတ်ဘလီကန်များ (Democratic-Republicans) နှင့် တစ်ဖက်တည်းရပ်တည်နေကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

နိုင်ငံခြားမိတ်ဆွဲများအက်ဥပဒေ — ဤအက်ဥပဒေသည် ငါမြီးချမ်းရေးကာလအတွင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ လုံခြုံရေးအတွက် ခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်ခံရသော နိုင်ငံသားမဟုတ်သူများကို သမ္မတက နယ်နှင့်ထုတ်ပယ်ရန် အာဏာပေးခဲ့သည်။ ယင်းအက်ဥပဒေသည်

အနုတရာယ်ဖန်စစ်သေသည်ဟု သမ္မတက ယူဆသည့် မည်သည့် နိုင်ငံသားမဟုတ်သူကိုမဆို ထိန်းသိမ်း၍ နယ်နှင့်ထုတ်ပယ်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ပြည်ပရန်သူများဆိုင်ရာဥပဒေ (The Alien Enemies Act) — ဤဥပဒေသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် စစ်ဖက်ပြားနသော နိုင်ငံများ၏ နိုင်ငံသားများကို ဖမ်းဆီးခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းကန့်သတ်ခြင်းနှင့် နိုင်ငံပြင်ပသို့ ပို့ဆောင်နိုင်ထုတ်ခြင်းတို့အတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသော ဥပဒေဖြစ်သည်။ ၎င်းကို ၁၇၉၀ ပြည့်နှစ်များနှောင်းပိုင်း၏ တင်းမာလှသော အခြေအနေအတွင်း ကိုဩဇာကာကွယ်ရေးအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

Sedition Act — ဤဥပဒေသည် Alien and Sedition Acts တို့အနက် အငြင်းပွားဖွယ်အကောင်းဆုံးသော ဥပဒေဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အစိုးရ သို့မဟုတ် ၎င်း၏ အရာရှိများကို မဟုတ်မမှန်၊ ဂုဏ်သိက္ခာပျက်စီးစေသော၊ နှင့် မလိုမှန်းထားဖွင့် ရှေးသားထားသည့် (“false, scandalous, and malicious”) စာတမ်းများကို ထုတ်ဝေ၍ ၎င်းတို့အား အရှက်ကွဲစေရန် သို့မဟုတ် လူထုအမင်္ဂြိုဟ်တင် ဂုဏ်သတင်းပျက်စေရန် ရည်ရွယ်သည့် လုပ်ရပ်ကို ရာဇဝတ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ဝေဖန်သူများက ယင်းကို လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်နှင့် သတင်းမီဒီယာလွတ်လပ်ခွင့်အပေါ် တိုက်ရိုက် ထိုးနှက်ချက်တစ်ရပ်အဖြစ် မငြိမ့်ခဲ့ပါ။

Alien and Sedition Acts သည် အလွန်အမင်း အငြင်းပွားဖွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဤဥပဒေများသည် အခြေခံ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးများကို ချိုးဖောက်ကာ မိမိတို့၏ နိုင်ငံရေးပါတီကို ရည်ရွယ်ပစ်မှတ်ထားသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သော Democratic-Republicans များ၏ အရေးပါသော ဆန့်ကျင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ ၎င်းတို့က ဤဥပဒေများသည် စကားပြောလွတ်လပ်ခွင့်နှင့် သတင်းမီဒီယာလွတ်လပ်ခွင့်ကို ကာကွယ်ပေးသော ပထမ ပြင်ဆင်ချက် (First Amendment) ကို ချိုးဖောက်သည့် အရာဖြစ်သည်ဟု အခိုင်အမာဆိုခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဤဥပဒေများသည် ၁၈၀၀ ပြည့်နှစ် ရှေးကောက်ပွဲတွင် အခန်းကဏ္ဍတစ်ရပ် ပါဝင်ခဲ့ပြီး ထိုအချိန်တွင် Thomas Jefferson နှင့် Democratic-Republicans များက သမ္မတရာထူးနှင့် လွှတ်တော်ကို အနိုင်ရရှိကာ Sedition Act ကို ပယ်ဖျက်ရန် ဦးတည်စေခဲ့သည်။

ဒီမိုကရက်တစ်-ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီသည် ဤဥပဒေများက ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေက ကာကွယ်ပေးထားသော မူလအခွင့်အရေးများကို ချိုးဖောက်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြပြီး ထို့ပြင် ဤဥပဒေများသည် ဆန့်ကျင်ဘက်နိုင်ငံရေးပါတီကို ပစ်မှတ်ထားနေသည်ဟုလည်း ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ဤဥပဒေများသည် နောက်ပိုင်းတွင် ရုပ်သိမ်းခံရသည့်ဖြစ်စေ သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားသည့်ဖြစ်စေ အရေးမကိပ်ပေ။ အယ်လ်ဖာနှင့် အိုမီဂါသည် အဆိုကို အစနှင့်အတူ ဖော်ပြတော်မူသည်။ ဤဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော သို့မဟုတ် ဥပဒေအဖြစ် “ပြောဆို” ခဲ့သော သမိုင်းအတွင်းတွင် Federalist ပါတီသည် Democrat-Republicans ဟု ခေါ်သော ပါတီတစ်ခု၏ ဆန့်ကျင်မှုကို ခံခဲ့ရသည်။ Democrat-Republican ပါတီ၏ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်မှုသည် နောက်ဆုံးတွင် Republican ပါတီကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။ ထိုပါတီသည် အဓိကအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ဆန့်ကျင်ရေး ရပ်တည်ချက်အပေါ် အခြေခံ၍ စုစည်းဖွဲ့စည်းလာသော နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ခုဖြစ်သည်။

သမိုင်းပညာရှင်များသည် ၁၈၆၃ ခုနှစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ပြောနေသော အခြေပြုထားသော ပြည်တွင်းစစ်၏ အတိအကျ အလယ်ဗဟိုအမှတ်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်သည် ပရိတ်တက်စတင်ချီ၏ စံတော်ကိုင်အသစ်များအတွက်လည်း waymark တစ်ခုဖြစ်ပြီး ထိုသူတို့သည် ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်တမန်များက မီလာအား ပေးခဲ့သော ပထမအကျိုး အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံချက်—(လဝေဝတုတိကျမ်း အခန်း ၂၆ မှ “ခုနစ်ကိမြီ” ပရောဖက်ပျံချက်)—ကို ပယ်ချခဲ့ကြသည်။ “ခုနစ်ကိမြီ” ပရောဖက်ပျံချက်သည် လဝေဝတုတိကျမ်း၏ ယခင်အခန်းတွင်

ဖော်ပြထားသော ကျွန်ုပ်တို့ဆိုင်ရာ ပညတ်တရားများအပေါ် အခြေပြုထားခြင်းသာ ဖြစ်နေသည်မှာ ရိုးရိုးတိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုသာ ဖြစ်နိုင်မည်လော။ “ခုနစ်ကိမြီ” ဖြင့် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော “ကျိန်ခင်း” သည် အခန်း ၂၅ ၏ ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ပညတ်တရားများကို မနှာခံပါက၊ အစုစုရေးသည် ပင်လယ်နိဗ္ဗာန် မိမိတို့ခရီးစတင်ခဲ့စဉ် ထုတ်ယူခြင်းခံခဲ့ရသော ကျွန်ုပ်တို့သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ သမိုင်းကို အဆုံးသတ်ရမည်ဟူသော ကတိဖြစ်သည်။

1798 ခုနှစ်မှ 1863 ခုနှစ်အထိ၊ ဒီမိုကရက်တစ်-ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီဖြစ်သော နိုင်ငံရေးပါတီသည် သန်စင်ဖယ်ရှားမှုများ သို့မဟုတ် လှုပ်ခတ်မှုများ အစဉ်အဆက်ကို ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ 1798 ခုနှစ်မှစ၍၊ အထူးသဖြင့် 1840 ခုနှစ် ဩဂုတ်လ 11 ရက်နေ့မှစပြီး 1863 ခုနှစ်အထိ မီလာရိုက် လှုပ်ရှားမှုသည် သန်စင်ဖယ်ရှားမှုများနှင့် လှုပ်ခတ်မှုများ အစဉ်အဆက်ကို ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ အစောပိုင်း နိုင်ငံရေးပါတီများအနက် တစ်ခုဖြစ်ခဲ့သော Democratic-Republican Party သည် ယနေ့တည်ရှိနေသော ခေတ်သစ် Republican Party အဖွဲ့ တိုက်ရိုက် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ထို့အစား၊ ၎င်းသည် အချိန်ကာလအလိုက် ပြောင်းလဲမှုများနှင့် ကွဲပြားမှုများ အဆင့်ဆင့်ကို ကျုံ့ငွေခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် Republican Party ပေါ်ပေါက်လာမီ မတူညီသော နိုင်ငံရေးပါတီ အများအပြား ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။

သောမတ်စ် ဂျက်ဆန်နှင့် ဂျိမ်းစ် မက်ဒီဆန်တို့နှင့် မကဉ္စာဆက်စပ်ဖော်ပြောပြသော ဒီမိုကရက်တစ်-ရီပတ်ဘလီကန် ပါတီသည် ဖက်ဒရယ်လစ် ပါတီအား တုံ့ပြန်သည့် အနုပညာဖြင့် ၁၈ ရာစုနှောင်းပိုင်းတွင် တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဒီမိုကရက်တစ်-ရီပတ်ဘလီကန်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို တင်းကျပ်စွာ အနက်ဖွင့်ဆိုခြင်း၊ ပြည်နယ်များ၏ အခွင့်အရေးများ၊ နှင့် စိုက်ပျိုးရေးအခြေပြုအကျိုးစီးပွားများကို ထောက်ခံအားပေးခဲ့ကြသည်။

သို့ရာတွင် ၁၈၂၀ ပြည့်လွန်နှစ်များသို့ ရောက်လာသောအခါ ဒီမိုကရက်တစ်-ရီပတ်ဘလီကန် ပါတီသည် ဒေသဆိုင်ရာနှင့် အယူဝါဒဆိုင်ရာ မျဉ်းကွင်းများအလိုက် စတင်ကွဲပြားလာခဲ့သည်။ အဓိကကွဲချက်မှာ James Monroe ၏ သမ္မတအုပ်ချုပ်ရေးကို အားကောင်းသော ဆန်ကျင်မှု မရှိခဲ့သည့် Era of Good Feelings (1817–1825) ကာလအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုရှိသော ဤကာလသည် ဒီမိုကရက်တစ်-ရီပတ်ဘလီကန် ပါတီ၏ ကျဆင်းမှုကို အထောက်အကူပြုခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုပါတီသည် အစုအဖွဲ့ အများအပြားအဖွဲ့ ကွဲထွက်သွားပြီး အောက်ပါ နိုင်ငံရေးအုပ်စုများအဖွဲ့ ပြောင်းလဲဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သည်။

ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ— ၁၈၂၉ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သတုတမမြောက် သမ္မတဖြစ်လာသော အန်ဒရူး ဂျက်ဆန်၏ နောက်လိုက်များက ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။ ဂျက်ဆန်ဝါဒ ဒီမိုကရက်များသည် အုပ်ချုပ်ရေးဌာနကို ခိုင်မာအားကောင်းစေရန်၊ အနောက်ဘက်သို့ နယ်မြေချဲ့ထွင်ရန်၊ နှင့် လူမှုအမျိုးသားများအတွက် မဲပေးခွင့်ကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စေရန် ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။

အမျိုးသား ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီ — ဤပါတီသည် အန်ဒရူး ဂျက်ဆန်၏ သမ္မတရာထူးဆောင်ရွက်မှုကို တုံ့ပြန်သည့်အနုပညာဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဂျက်ဆန်ကို ဆန်ကျင်သည့် အခြားအဖွဲ့များနှင့် ပေါင်းစည်းကာ Whig Party အဖွဲ့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အမျိုးသား ရီပတ်ဘလီကန်များသည် ယဘောယျအားဖြင့် အားကောင်းသော ဖက်ဒရယ်အစိုးရနှင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ပိုမိုထောက်ခံကြသည်။

အန်တီ-မဆွန်နစ် ပါတီ — ဤသည် ၁၈၂၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော၊ တည်တံ့မှုကာလတိုတောင်းသည့် နိုင်ငံရေးပါတီတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး၊ အဓိကအားဖြင့် လျှို့ဝှက်သဘာဝရှိသော

မဆွန်နစ် ညီနောင်အသင်း၏ သင်္ကြာလွှမ်းမိုးမှုအပေါ် ပူပန်စိုးရိမ်မှုများကို တုံ့ပြန်သည့်အနုပညာပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ယခင် ဒီမိုကရက်တစ်-ရီပတ်ဘလီကန်များအချို့ကိုလည်း စုစည်းလက်ခံခဲ့သည်။

Whig ပါတီ — ၁၈၃၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့သော Whig များတွင် ယခင် National Republican များ၊ Anti-Mason များနှင့် အခြားသော ဆန့်ကျင်ရေးအုပ်စုများ ပါဝင်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် Jacksonian မူဝါဒများကို ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ အားကောင်းသော ဖက်ဒရယ်အစိုးရကို ထောက်ခံခြင်း၊ စက်မှုနှင့် စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို မြှင့်တင်အားပေးခြင်းတို့ဖြင့် သတ်မှတ်ဖော်ပြရကပြသည်။

ခေတ်သစ် ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီသည် ၁၈၅၀ ပြည့်နှစ်များတွင် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ဒေသလိုက် တင်းမာမှုများ တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာခြင်းကို တိုက်ရိုက်တုံ့ပြန်သည့်အနုပညာ တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ယခင် Whig ပါတီဝင်များ၊ ကျွန်ုပ်တို့ဆန့်ကျင်သော ဒီမိုကရက်များ၊ Free Soilers များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို နယ်မြေအသစ်များသို့ တိုးချဲ့ခြင်းအား ဆန့်ကျင်သူများကို ဆွဲဆောင်စုစည်းနိုင်ခဲ့သည်။ ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီ၏ ပထမဆုံး သမ္မတလောင်းဖြစ်သော John C. Fremont သည် ၁၈၅၆ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ပြီး ပါတီ၏ ပထမဆုံး အောင်မြင်သော ကိုယ်စားလှယ်လောင်းဖြစ်သူ Abraham Lincoln သည် ၁၈၆၀ ခုနှစ်တွင် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီသည် Democratic-Republican အစဉ်အလာမှ သီးခြားစွာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပြီး အမေရိကန် နိုင်ငံရေးသမိုင်းတွင် ထူးခြားကွဲပြားသော လမ်းကင်းတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။

၁၈၆၀ ခုနှစ်အရောက်တွင် ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီသည် ၎င်း၏ ပထမဆုံး သမ္မတကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုပါတီသည် ကျွန်ုပ်တို့ဆန့်ကျင်သော နိုင်ငံရေးပါတီများ၏ မဟာမိတ်စုဖွဲ့မှုအပေါ် အခြေပြု၍ တည်ရှိခဲ့သည်။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် လွတ်မြောက်ရေး ကြေညာစာတမ်းက ကျွန်ုပ်တို့ကို တည်ရှိမှုမှ “ပြောထုတ်” ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် ထိုအချိန်က ရီပတ်ဘလီကန်ပါတီဖြင့် ကိုယ်စားပြုခဲ့သော ရီပတ်ဘလီကန်ချီသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တည်ရှိမှုမှ “ပြောထုတ်” ပယ်ဖျက်ခဲ့သော်လည်း၊ ပရီတက်စတင်ချီသည် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု မဟုတ်တော့ဘဲ သတုတမနှင့် အက်ဒဗင်တစ်စ် အသင်းတော်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မီလာရေးတို့၏ လှုပ်ရှားမှုသည် ၁၈၆၃ ခုနှစ် မလေတွင် ဥပဒေအရနှင့် တရားဝင်အားဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး ထိုနှစ်တွင်ပင် မိုးရှု၏ ကျိန်ဆိုချက်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဆိုင်သည့် ပရောဖက်ပြုချက်ကို ပယ်ချခဲ့ကြသည်။ နားရီသောသူသည် ကြားစေ။

ဤအချိန်တွင် ပရောဖက် ဒံယလေက “မောရှု၏ ကျိန်ဆိုခြင်း” ဟု အမည်ပေးထားသော အရာအပေါ် အကျဉ်းချုပ် အနှစ်သာရတစ်ရပ်ကို တင်ပြပေးခြင်းသည် အသိပညာရစေမည်ဖြစ်နိုင်သည်။

ဟုတ်ပါ၏။ ကုသရလေအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးကပြီဟူ၍ နာခံခြင်းမပြုနိုင်ကစွဲရန် လမ်းလွဲ၍ ထွက်သွားကပြီဟူ၍ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ကျိန်ခြင်းတရားနှင့် ဘုရားသခင်၏ကျွန် မောရှု၏ပညတ်တရား၌ ရေးထားသော ကျိန်ဆိုချက်သည် သွန်းလောင်းခြင်းခံရပါပြီ။ အကြောင်းမူကား အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဆန့်ကျင်၍ အပြစ်ပြုကြသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဒံယလေ ၉:၁၁။

ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို လေ့လာစဉ် ဂါဘရီလနှင့် အခြားကောင်းကင်တမန်တို့၏ လမ်းညွှန်မှုကို ခံရသော ဝီလျမ် မီလာသည် ပထမဦးစွာ လေဝီဝတ်တရာကျမ်း အခန်း ၂၆ မှ “ခုနစ်ကြိမ်” သို့ ဦးဆောင်ခံခဲ့ရသည်။ မီလာ၏ သက်သေခံချက်အရ၊ သမ္မတကျမ်းကို လေ့လာရာတွင် သူသည် ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှ စတင်ခဲ့သဖြင့် ဒံယလေကျမ်း အခန်း ၈၊ အခန်းငယ် ၁၄ ရှိ နှစ်ပေါင်း ၂,၃၀၀ သို့

မရောက်မီ လဝေဝတုတရာကျမ်းသို့ သချောပခေါက် ရောက်နှင့်ပြီးဖြစ်သည်။ သူသည် သမုမာကျမ်းနှင့် Cruden's concordance တို့ကိုသာ သီးသန့် အသုံးပြုခဲ့သည်။

Cruden ၏ concordance တွင် နောက်ပိုင်း၌ King James Bible ၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ဘာသာပြန်ထားသော ဟီဘရူးသို့မဟုတ် ဂရိစကားလုံးများအတွက် ကိုးကားချက်များ မပါရှိပါ။ Miller သည် မိမိလော့လာနသေခေါ် ကျမ်းပိုဒ်၏ "context" ကို စကားလုံးတစ်လုံး သို့မဟုတ် သမုမာကျမ်းစာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်နားလည်မှုကို လမ်းညွှန်ပေးသောအရာအဖြစ် မှတ်ယူခဲ့သည်။ "seven times" အပေါ် သူ၏နားလည်မှုနှင့် ပတ်သက်လာသောအခါ Leviticus အခန်းကဏ္ဍ ၂၆ ထံရှိ "seven times" ၏ context သည် အခန်းကဏ္ဍ ၂၅ ၏ ဖြစ်ကောင်းကို မငြိရန် အလွန်ရိုးရှင်းလှသည်။

အခန်း နှစ်ဆယ့်ငါးသည် မမြေ၏အနားယူခြင်း၊ ယုဒီလနှင့် ကျွန်ဘဝဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများကို ဖော်ပြထားသည်။ အခန်း နှစ်ဆယ့်ငါး၏ စည်းမျဉ်းများသည် "ဘုရားသခင်၏ ကျွန် မောရှေ၏ ပညတ်တရား" ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းကို နာခံလျှင် ကောင်းကျိုးမင့်ဂလာ ဖြစ်ပေါ်စေသကဲ့သို့၊ မနာခံလျှင် "ကျိန်ခင်း" ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ အခန်း နှစ်ဆယ့်ငါးခြောက်တွင် "ခုနစ်ဆ" ဟူသော ကျိန်ခင်းသည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်နှင့် ညီမျှကခြင်း ဖော်ပြထားပြီး၊ ထိုအကခြင်းအရာကို မမြေ၏အနားယူခြင်းဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများနှင့် ကျွန်ဘဝဆိုင်ရာ မူများ၏ ထင်ရှားသော ဆက်စပ်အခြေအနေအတွင်း တင်ပြထားသည်။ အခန်း နှစ်ဆယ့်ငါးခြောက်တွင် ထိုပုဒ်ကို "ငါ၏ ပဋိညာဉ်၏ အငြင်းပွားမှု" ဟု ခေါ်ထားသည်။

ထိုအခါ ငါလည်း သင်တို့အား ဆန့်ကျင်၍ လျှောက်မည်ဖြစ်ပြီး သင်တို့၏ အပစ်များကခြင်း သင်တို့ကို ခုနစ်ဆတိုင်အောင် ထပ်မံ၍ ဒဏ်ခတ်မည်။ ထိုပုဒ် ငါ၏ ပဋိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော အမှုကို လက်စားချမေည့် ဓားကို သင်တို့အပေါ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့မည်။ သင်တို့သည် မိမိတို့မျိုးများအတွင်း စုဝေးနေကျဩဇာအခါ၊ ငါသည် သင်တို့အလယ်၌ ကပ်ရောက်ကို ပို့ဆောင်မည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ရန်သူ၏ လက်သို့ အပ်နှံခြင်းကို ခံရကလိမ့်မည်။ လဝေဝကျမ်း ၂၆:၂၄၊ ၂၅။

အကခြင်းအရာအရာ၊ ဘုရားသခင်သည် "အငြင်းပွားမှု" ရှိတတ်မှုသော "ပဋိညာဉ်" ဟူသည် အခန်းနှစ်ဆယ့်ငါးတွင် ယခင်က ကိုးကားဖော်ပြထားသော ပဋိညာဉ်ကို ဆိုလိုသည်။ ခုနစ်ကျိမ်သော ပုဒ်ကို ဘုရားသခင်၏ "ပဋိညာဉ်" ၏ "အငြင်းပွားမှု" ဟု ခေါ်ဆိုထားပြီး၊ ၎င်းနှင့် ဆက်စပ်နေသော "ကျိန်ခင်း" မှာ ကုသရလေသည် "မိမိတို့၏" ရန်သူတို့၏ "လက်သို့ အပ်နှံခြင်းခံရမည်" ဟူသောအရာဖြစ်သည်။ ထိုပုဒ် ရန်သူတို့၏ ပညာ၌ ရောက်ရှိသွားပြီးနောက် (ဒံယလေကဲ့သို့) ကုသရလေသည် မိမိတို့၏ ရန်သူတို့၏ ကျွန်ဖြစ်လာမည်။

မောရှေသည် လဝေဝကျမ်း နှစ်ဆယ့်ငါးခြောက်ကို မှတ်တမ်းတင်သောအခါ၊ ရှေးကုသရလေလူမျိုးသည် အီဂျစ်၏ ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်မှာ မကပြသေးသဖြင့်၊ အခန်း နှစ်ဆယ့်ငါးတွင် ဖော်ပြထားသော ကျွန်ဘဝဆိုင်ရာ အခြေခံသဘာဝတရားများသည် ကောင်းကျိုးမင့်ဂလာ သို့မဟုတ် ကျိန်ခင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေမည်ဖြစ်သည်။ ရှေးကုသရလေလူမျိုးသည် ယူဗလေ၏ စည်းမျဉ်းများကို မည်သည့်အခါမျှ မလိုက်နာခဲ့ကပြသဖြင့်၊ နောက်ဆုံးတွင် ဒံယလေက "မောရှေ၏ ကျိန်ခင်း" ဟု ခေါ်ဆိုသည့်အရာ ပညာစုံရန်အတွက် မြောက်နိုင်ငံတော်နှင့် တောင်နိုင်ငံတော် နှစ်ရပ်လုံးသည် "ခုနစ်ကျိမ်" ကာလအတွက် ပြန်ကျသွားခဲ့ကပြသည်။

အီဂျစ်ပညာ၌ သူတို့၏ ကျွန်ဘဝဖြင့် စတင်ခဲ့သော ဘုရားသခင်နှင့် ကုသရလေအမျိုးအကခြားရှိ ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ဆက်ဆံရေးသည်၊ အာရှနှင့် ဗာဗုလုံတို့၏ ကျွန်ဘဝအောက်သို့ ကျရောက်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ မြောက်ပိုင်းနိုင်ငံတော်အပေါ် "ခုနစ်ကျိမ်" သည် 1798 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး၊ တောင်ပိုင်းနိုင်ငံတော်အပေါ် "ခုနစ်ကျိမ်" သည် 1844 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ဤ "ခုနစ်ကျိမ်" ကာလနှစ်ရပ်၏ အစပျောက်ကို၊ ယုဒ၏ ဘုရင် အာဟတ်ထံသို့ ဟရောယက ဘီစီ 742 ခုနှစ်တွင်

ကဏ္ဍညာခွဲသေ ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ဟရောယ အခန်း 7 တွင် မှတ်သားထားသည်။

အကခြင်းမူကား ရှုရိ၏ဦးခေါင်းသည် ဒမက်စကတ်ဖြစ်၏။ ဒမက်စကတ်၏ဦးခေါင်းသည် ရဇဇိန်ဖြစ်၏။ ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်အတွင်း ဖေရိမ်သည် လူမျိုးမဟုတ်အောင် ချိုးဖျက်ခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ဖေရိမ်၏ဦးခေါင်းသည် ရှုမာရီဖြစ်၏။ ရှုမာရီ၏ဦးခေါင်းသည် ရမောလျာ၏သားဖြစ်၏။ သင်တို့သည် မယုံကြည်ကြသဖြင့် အကယ်စင်စစ် တည်ကြည်ခိုင်မာခြင်းမရှိကြပြီမည်။ ဟရောယ ၇:၈၊ ၉။

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘီစီ 742 ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဖော်ကဏ္ဍညာခွဲသည့်အချိန်မှ စ၍ “အတွင်း” ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်အတွင်း မြောက်နိုင်ငံတော်သည် ချိုးဖျက်ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ယရောယသည် ဖော်ထုတ်ထားခဲ့သည်။ ထိုနောက် ဆယ့်ကိုးနှစ်အကပြု ဘီစီ 723 ခုနှစ်တွင် ဣသရလေမြောက်နိုင်ငံတော်သည် အာရှရမင်းကီး၏လက်ထဲသို့ ဖမ်းဆီးကျွန်ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်းခံရပြီး ထိုနောက် လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်အကပြု ဘီစီ 677 ခုနှစ်တွင် ယုဒတောင်နိုင်ငံတော်သည် ဗာဗုလုန်မင်းကီး၏လက်ထဲသို့ ဖမ်းဆီးကျွန်ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်းခံရသည်။ ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သမိုင်းဆိုင်ရာ အမှတ်လက္ခဏာခြောက်ခုကို ပေါ်ထွက်စေသည်။ ပထမအချက်မှာ ခန့်မှန်းဟောကိန်းကို ထုတ်ဖော်ကဏ္ဍညာခွဲသော ဘီစီ 742 ခုနှစ်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ဆယ့်ကိုးနှစ်အကပြု ဘီစီ 723 ခုနှစ်တွင် မြောက်နိုင်ငံတော်သည် အာရှရိတို့၏လက်ထဲသို့ ဖမ်းဆီးကျွန်ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်းခံရသည်။ ထိုနောက် လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်အကပြု ဘီစီ 677 ခုနှစ်တွင် တောင်နိုင်ငံတော်သည် ဗာဗုလုန်တို့၏လက်ထဲသို့ ဖမ်းဆီးကျွန်ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်းခံရသည်။ ထိုနောက် ဘီစီ 723 ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သော ပထမ 2520 နှစ်ကာလသည် 1798 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် ဘီစီ 677 ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သော 2520 နှစ်ကာလသည် 1844 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ 1844 ခုနှစ်မှစ၍ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်စည်းပုံတစ်ခုလုံးကို ပြည့်စုံစေရန် ဟောကိန်းသည် ဆယ့်ကိုးနှစ်တိုး၍ 1863 ခုနှစ်အထိ ဆက်လက်တိုးချဲ့သွားသည်။ အကခြင်းမူကား အာလဖနှင့် ဩမဂေါသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်စည်းပုံကို စတင်ရန် ဆယ့်ကိုးနှစ်ကို အမှတ်အသားပုဂ္ဂိုလ်သို့ သုံး၏အဆုံးသို့ ရောက်ရန်လည်း ဆယ့်ကိုးနှစ် ရှိရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရှေးအစုစုရင်းသည် အီဂျစ်၏ ကျွန်ဘဝမှ ကယ်တင်ခြင်းခံရခဲ့သော်လည်း၊ မနာခံမှုကြောင့် မြောက်ပိုင်းနိုင်ငံတော်နှင့် တောင်ပိုင်းနိုင်ငံတော် နှစ်ရပ်စလုံးသည် ကျွန်ဘဝသို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရှေးဟောင်း အမှန်တကယ်ရှိခဲ့သော အစုစုရင်း၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ သမိုင်းမှ ခေတ်သစ် ဝိညာဉ်ရေးရာ အစုစုရင်းသို့ ကျော်လွန်သက်ရောက်သွားကပြီ။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ မှတ်တိုင်အမှတ်အသားများ အားလုံး၏ အဓိကအကခြင်းအရာမှာ ကျွန်ဘဝပင် ဖြစ်သည်။

ဣရောယ အခန်းကီး ၇ မှ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြောက်နှင့် တောင်အကပြု ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ပြည်တွင်းစစ် နီးကပ်လာနကေခြင်း ထင်ရှားသိမြင်လျက်ရှိသော အချိန်၊ ခရစ်မတိုင်မီ ၇၄၂ ခုနှစ်တွင်၊ ဣရောယက မတရားသော ဘုရင် အာဟတ်ထံ တင်ပြခဲ့သည်။ အာဟတ်၏ တောင်နိုင်ငံသည် ရှေးဣသရလေ၏ အစစ်အမှန် ဘုန်းတော်ကြီးသောပြည်ဖြစ်သည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် သမ္မာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အရ ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ဘုန်းတော်ကြီးသောပြည်သည် သမ္မာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခြောက်မြောက် နိုင်ငံအဖြစ် အုပ်စိုးမှု စတင်ခဲ့သည်။ အစစ်အမှန် ဘုန်းတော်ကြီးသောပြည်အပေါ် ကျရောက်သော “ခုနှစ်ကာလ” သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်သည့်အခါ၊ ဘုရင် အာဟတ်၏ သမိုင်းတွင်ကဲ့သို့ပင် နီးကပ်လာသော ပြည်တွင်းစစ်တစ်ရပ် ရှိနေခဲ့သည်။ ၁၈၄၄ ခုနှစ်အချိန်ရောက်သော်၊ နိုင်ငံရေးပါတီများ ကွဲပြားပျက်စီးကာ မဟာမိတ်ဖွဲ့စည်းနကေပြော မတည်ငြိမ်မှုသည် နိုင်ငံရေးခံယူချက် အမျိုးအစား နှစ်ရပ်အဖြစ် လုံးဝနီးပါး တည်ငြိမ်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်စနစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဒီမိုကရက်များသည် ကျွန်စနစ်ကို ထောက်ခံသူများဖြစ်ပြီး ရိပ်တတ်ဘလိကန်များသည် ကျွန်စနစ်ကို

ဆန့်ကျင်သူများဖြစ်ကြသည်။ ၁၇၉၈ ခုနှစ်မှ ၁၈၆၀ ခုနှစ်တွင် ပြည်တွင်းစစ် စတင်သည့်အချိန်အထိ နိုင်ငံရေးပါတီ အမျိုးအစား နှစ်ရပ် ဖွဲ့ဖွဲ့တိုးတက်လာသည့် လုပ်ငန်းစဉ်သည် အပိုင်းသတ် တည်ငြိမ်သွားခဲ့သည်။

အာဟတ်သည် စာရိတုတအရ “ဘုန်းထင်ရှားသောပြည်” ကို ကိုယ်စားပြုသဖြင့်၊ ဝိညာဉ်ရေးအရ “ဘုန်းထင်ရှားသောပြည်” ၏ ပုံဆောင်ပုံကိုလည်း ဖြစ်သည်။ အာဟတ်၏ သမိုင်းသည် ပရောဖက်ပြုမိုင်းကို ပုံဆောင်ပုံပြု ထိုကဏ္ဍ၌ ဤပရောဖက်ချက်ကို BC 742 တွင် ကြေညာခဲ့သည့် သမိုင်းသည်လည်း ထိုပရောဖက်ချက် အဆုံးသတ်သည့် သမိုင်းကို ပုံဆောင်ပုံပြုသည်။ အစသမိုင်း၌၊ အမျိုးနွယ်ဆယ်စုဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော မြောက်နိုင်ငံသည် ဘုရားသခင်တည်ထောင်ထားသော တောင်ဘက်အမျိုးနွယ်နှစ်စု၏ အစိုးရအုပ်ချုပ်မှုကို ဆန့်ကျင်ကန်ကွက်၍ အခြားသော အမျိုးနွယ်နှစ်စုမှ ခွဲထွက်သွားခဲ့သည်။ မြောက်ဘက် အမျိုးနွယ်ဆယ်စုသည် ဆီးရီးယားနှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ခဲ့ကြပြီး ထိုအရာသည် တောင်ဘက် မဟာမိတ်အဖွဲ့နှင့် ဆီးရီးယားဖြင့် သင့်ကတေပုထြားသော အာဏာတစ်ရပ်အကပြုရုံ မဟာမိတ်ကို ပုံဆောင်ပုံပြုသည်။

ဤအကျဉ်းချုပ်သည် လဝေရာကျမ်း နှစ်ဆယ်ခွဲခြောက်၌ ဖော်ပြထားသော “ခုနစ်ကာလ” သည် ပဋိညာဉ်တရား၏ ကတိတော်တစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး၊ နာခံခြင်းအတွက် ကောင်းကျိုးနှင့်ဂလာကိုဖြစ်စေ၊ မနာခံခြင်းအတွက် ကျွန်ဘဝ၏ “ကျန်ခံခြင်း” ကိုဖြစ်စေ သတ်မှတ်တင်ပြထားသည်ဟု ဖော်ထုတ်ပြောနိုင်သည်။ မြောက်နိုင်ငံနှင့် တောင်နိုင်ငံတို့သည် ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်စေခြင်းခံရသော တစ်နိုင်ငံတည်းအဖြစ် အတူတကွ စတင်ခဲ့ကြသည်လည်း၊ နောက်ဆုံး၌ မိမိတို့အသီးသီး၏ အဆုံးကာလများတွင် ကျွန်ဘဝထံသို့ ပြန်လည်အပ်နှံခြင်းခံရကြ၏။

ကျွန်ခံခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ထိုပရောဖက်ပြုချက်များ၏ အဆုံး၌ရှိသော ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်ကာလသည်၊ ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ဣသရလေသည် ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ဘုန်းအသရတော်ရှိသော ပြည်၌ တည်ရှိနေစေခဲ့ပြီး၊ မြောက်ဘက်က တောင်ဘက်ကို ဆန့်ကျင်သော ပြည်တွင်းစစ်၏ အလယ်ဗဟိုတည်တည်၌ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုပြည်တွင်းစစ်တွင် ဆန့်ကျင်ဘက်ရပ်တည်သူများမှာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်နိုင်ငံတွင် တည်ရှိသော ဘုရားသခင်က တည်ထောင်ပေးထားသည့် အစိုးရမှ ခွဲထွက်ကာ မဟာမိတ်ဖွဲ့စည်းခဲ့သော နိုင်ငံတော်တစ်ခုဖြစ်သည်။

၁၇၉၈ ခုနှစ်မှစ၍ ပြည်တွင်းစစ်ကာလအထိ ရီပတ်ဘလီကန်ဝါဒ၏ ဦးချိုသည် ကျွန်ပြုခြင်းဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှု၏ နှစ်ဖက်ကို ကိုယ်စားပြုသော နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ရန်ဘက်အုပ်စုနှစ်စုကို ပေါ်ပေါက်စေသည့် လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းခဲ့ရသည်။ ကျွန်ပြုခြင်းအလေ့အထကို ဆက်လက်တည်တံ့စေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သော ကျွန်ပြုမှုကို ထောက်ခံသည့် ရန်ဘက်များသည် ထိုတိုက်ပွဲတွင် ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့ကြသည်။

၁၇၉၈ ခုနှစ်မှစ၍ ပြည်တွင်းစစ်ကာလတိုင်အောင်၊ ပရိုတက်စတင့်ဝါဒ၏ ဦးချိုသည် ကျွန်စနစ်နှင့်ပတ်သက်သော အငြင်းပွားချက်၏ ဘက်နှစ်ဘက်ကို ကိုယ်စားပြုသော ဘာသာရေးဆန့်ကျင်ဘက် အုပ်စုနှစ်စုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းခဲ့ရသည်။ ကျွန်စနစ်နှင့်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပြုချက်၏ မူလနားလည်မှုကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သော ကျွန်စနစ်ထောက်ခံသူ ဆန့်ကျင်ဘက်အုပ်စုသည် ထိုတိုက်ပွဲတွင် ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့သည်။

၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် ရီပတ်ဘလီကန်ဝါဒ၏ ဦးချိုသည် ကျွန်စနစ်ကျင့်သုံးမှုကို ငြင်းပယ်ရာတွင် အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် ပရိုတက်စတင့်ဝါဒ၏ ချိုသည် ကျွန်စနစ်နှင့်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပြုချက်ကို ပယ်ချရာတွင် အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ဤသို့ပုခြင်းအားဖြင့် သူတို့သည် မိမိခေတ်အတွက် ဧလိယဖရိုသေ Miller ၏ အမှုတော်ကို ပယ်ချခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ပုခြင်းအားဖြင့်လည်း သူတို့သည် မိမိခေတ်အတွက် အခြေခံကျောက်ဖရိုသေ “မေရူဇေါ် ကျိန်ဆိုခြင်း” ကို ပယ်ချခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ မေရူဇေါ်နှင့် ဧလိယတို့သည် ပယ်ချခံခဲ့ရပြီး စက်တင်ဘာ ၁၁၊ ၂၀၀၁ တွင်သာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

အာလဖနှင့် ဩမဂေါတစ်၊ အံ့ဩဖွယ် ဘာသာဗဒေပညာရှင်တော်သည် မိမိကိုယ်တိုင် ပလုမဝေါနီ၊ အံ့ဩဖွယ် ရေတွက်သူတော်အဖြစ် ကွင်းကင်းတော်မူခဲ့သော “မေရူဇေါ် ကျိန်ဆိုချက်” ဆိုင်ရာ အချိန်ပရောဖက်ပုချက် တစ်လျှောက်လုံး၌ မိမိ၏ ဘုရားသခင်ဆိုင်ရာ လက်မှတ်တော်ကို မှတ်တမ်းတင်ထားတော်မူ၏။ သင်တို့သည် မယုံကြည်လျှင်၊ အမှန်ပင် တည်ကည်နိုင်မဲပြာမြည်မဟုတ်။